

Jaarverslag 2017 “putcommissie” “ t Stekelbaarsje-Arkel

Dit verslag staat in het teken van wat is geweest en wat zal worden gedaan. Een beetje in Piet de Vriesgeest, te beginnen in zijn laan.

De kuilen bij het oprijden van de Piet de Vrieslaan staan op de lijst werkzaamheden 2018 om te egaliseren. De perenbomen hebben de storm redelijk overleefd. Het snoei- en maaiwerk gedurende 2017 hebben de op-/inrit naar ons complex tot een prachtig visitekaartje gemaakt.

Leden met een gezin, met werk en een tijdrovende hobby als vissen, valt niets kwalijk te nemen als het aankomt op het niet verrichten van vrijwilligerswerk.

Tot de doelgroep behoren dan ouderen zonder al te veel zichtbare gebreken, beperkingen, mankementen en/of handicaps.

De leden van de groep, waarvan Koos, Dirk, Joop, Teus en Gerrit de harde kern vormen, wensen liever niet met naam en toenaam genoemd te worden. Dat doen we dus ook niet (meer).

Aan het einde van Piets laan zijn we aangekomen bij het op te knappen publicatiebord. Hier gaan we linksaf, waarbij de oplettende kijker de gesnoeide wilgen ziet aan de kant waar de fam. Oskam hun optrekje had. Over het bruggetje rechts aanhouden, waar de enorme berg slootmeug opvalt. Daarheen getransporteerd met ons nieuwe tractortje/maaimachien.

De rotzooi, die de brandweer voor ons achtergelaten had na het omzagen van een paar bomen, is ook opgeruimd.

Plannen om de lange (bloklandse) kant van de kleine put wat betreft de beschoeiing aan te pakken, liggen klaar. Bomen, die nog mogen verdwijnen zijn gemerkt. Deze week zijn er weer een paar omgelegd. Rechtsaf tussen kleine- en grote put door, om het bootshuisje heen langs de arkelse kant, langs picknickplaats tot bijna het einde linksaf over het enigszins vlak gemaakte paadje, zodat de viskoffers niet alle kanten op stuiteren.

Op Gerritzunpad rechts en vervolgens links de chicane, op weg naar De grote parkeerruimte. De heg, evenwijdig aan de sloot en aan Gerritzunpad is in 2017 weer zorgvuldig bijgehouden door leerlingen

van het Merewadecollege en door die van de Noordhoek. Ook staan er langs de gehele heg stokrozen, dus dat belooft wat in het voorjaar! De rand langs de sloot is zoals hiervoor gemeld maaiklaar gemaakt door het verwijderen van het geslote spul. We gaan links en zijn inmiddels weer aangekomen bij de doorgang tussen de putten. Hier zal in 2018 ook het één en ander gaan gebeuren ter verfraaiing.

Nog even een rondje grote put. Langs de door sponsor Wilco geleverde bergen tuingrond. Goed te gebruiken om de door de mollen veroorzaakte kuilen op te vullen. Vervolgens passeren we enkele gefatsoeneerde/ iets smaller gemaakte visschuilplaatsen. De aalscholverkooien zijn verplaatst en iets strategischer neergezet. Onze aangeschafte laserpen werkt ook prima tegen aalscholvers. Palen en stukken damwand zijn verwijderd. Het riet is gemaaid. Tussen het struikgewas door, naar links kijkend, vallen ook hier de gesnoeide wilgen op. Komend jaar zullen de “nieuwe” waterplanten de natuurvriendelijkere oevers een nog mooier aanzien geven. Minstens twee keer per week blad uit het water scheppen en drijfhout verwijderen, werd en wordt door Piet als controlerend geneesheer, nauwkeurig in de gaten gehouden. Desnoods deed en doet hij het zelf! Vanaf de herfst t/m het voorjaar wordt ook minimaal twee keer per week hout gesprokkeld en blad geharkt, zodat ongehinderd gemaaid kan worden als het weer zover is. Steigerstront verwijderen, met dank aan ganzen en eenden, gebeurt eveneens regelmatig.

Verder tot aan het einde van de grote put en rechtsaf, het bruggetje over. Als je het niet weet, of als het je niet interesseert valt hier niks op. Maar de enorme hoeveelheid werk, die hier verzet is, is een gang naar achteren waard. Het eiland, de loopbrug, het min of meer in cultuur brengen, ofwel bramen verwijderen, maakt een verzorgde indruk. Daarbij gevoegd onze molen. Beheerder Chris houdt de boel draaiend. Dit stuk lijkt nu ook bij de club te horen.

Nog één lange (arkelse) kant en we zijn rond. Aangekomen op het verharde gedeelte. Diverse keren opgehoogd, zodat het voor onze gasten met beperking, uit de diverse verzorgingstehuizen, bedrijven en

collega-verenigingen zo veilig mogelijk is, zodat Arie Peele en Eddy Vink hun mensen verantwoord kunnen ontvangen.

Het containercomplex is een verhaal apart. Kijk en verbaas je.

Camouflagekleur van de sponsor: Arie Donkergroen.

Betegeling, overkapping, enz.

Het nieuwe meubilair onder de luifel zal niet zo snel verdwijnen als de tent, die helaas ter ziele is. De tuintjes links en rechts van de in-/uitgang hebben in 2017 ook constant aandacht gehad.

Dan zijn we rond!

Ten slotte:

Wij als bestuur hebben het volste vertrouwen, dat in 2018 weer dingen gerealiseerd gaan worden, zodat een ieder (bekend of vreemd), die bij ons (slechts) komt vissen laat blijken: Hoe krijgen ze dit hier zo mooi voor elkaar, we komen in een gespreid bedje!